

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260-Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

Mama în Biblie.

(Urmare și Sfârșit').

În a patra carte a lui Moise — Numerii — se discută cu o acribie și minuțiozitate scrupuloasă legile de jertfă. Sacrificii de oameni erau cu desăvârșire excluse. Spiritului atât de uman al poporului bibliei contrazicea ca o crimă negrăit de monstruoasă pruncuciderea, și nu ni se pomeneste în Sfânta Scriptură absolut de nici o mamă, care ar fi comis un infanticid, fie din nevoie, fie din orice alt motiv. *Iohebed*, mama lui Moise, care 'și așază copilul într'un coșuleț pe Nil, n'a vrut nici să-l părăsească în voia unei soarte crude, nici să-l expuie morții. Încă cu mult înainte, ca Faraon să fie decretat ordinul său înfiorător ca să-se înece în Nil fără cruțare toți băieții noui-născuți ai ebreilor, *Iohebed* născu soțului ei *Avram* un fiu. Acesta fu numit *Aron* — devenit mai apoi întâiul mare-preot al lui Israel — și a fost crescut cu totul nestânjenit de părinții, săi, pe când cel al doilea al lor băiețuș — *Moise* —, născut după-ce ordinul ucigător al lui Faraon fu deja dat, a fost crescut în ascuns și era mereu expus morții. Pentru a salva copilul ei, mama sa 'l puse într'un sicriu de papură uns cu smoală și așază acel sicriu la marginea Nilului, într'un loc, unde — cum știa — fiica regelui egiptean se scaldă. În grija ei de mamă, ea puse pe fiica sa ca paznică, pentru a afla ce se va întâmpla cu băiețușul ei. Și veni fiica lui Faraon să-se scalde și văzând acel sicriu porunci să-l scoată; ea 'l deschise și văzu un copil

plângând, și făcându-i-se milă zise: „acesta e copil de Evreu”. Când sora lui *Moise* văzu că fiica regelui se îngriji de micul ei frățior, ea ieși din ascunzătoarea ei și grăi: Vrei tu, ca să merg și să aduc o femeie ebreă, care să alăpteze copilul?*) Și când fiica regelui 'i-dase consimțământul ei, fata aduse pe însăși mama copilului și aceasta mumă avu bucuria nemărginită să-'l nutrească la sânul ei și să-'l crească și să-'l predea abea când deveni mare tetei lui Faraon, care 'l luă ca copilul ei de suflet.

Ca o pildă inaccesibilă a răbdării îngerești, a uitării de sine, a jertfei sfinte și a dragostei nețărmurite de mamă, e pomenită în Sfânta Scriptură *Rizpa*, o concubină a regelui *Saul*, a cărei fiu au fost crucificați mișelește de *Gibioniți*³). În durerea ei adâncă de mamă, ea n'a vrut să expuie cadavrele copiilor săi prădiciunii pasărilor de pradă și fiarelor sălbatice și biruind chiar instinctul de conservare, a stat de veghe neclintită și de neadormită pază zi și noapte lângă fiu săi răstigniți. Când regele *David* a aflat cu groază această veste înfiorătoare, el lăsă să-se înmormânteze în cavoul regelui *Saul* osemintele odraslelor acestei case nenorocite, omorâți în chip atât de mișelesc de *Gibioniți*⁴).

Ca o altă eroină a durerii teribile și a credincioșiei covârșitoare de mamă, găsim în *Dumnezeiasca Scriptură* pe *mama macabeiană*, care s'a învrednicit de cununa nevastăjite a muceniciei. După întoarcerea lor din robia babiloneană,

*) Exod 2. 7.

²) 2 Samuil 21. 8...

³) 1 Samuil 31. 11—13.

¹) Vezi No. 23 și 24.

evreii au avut să îndure cele mai îngrozitoare martirizări sub Antioh Epiphane, un adevărat sorbitor de sânge omenesc. La cucerirea Ierusalimului el lăsa să se masacreze fără milă mii și mii de evrei și sili pe supravețuitori de a jertfi idolilor și a adora niște figuri a unor false divinități. Mulți jertfiră sub impresiunea teribilă a groazei înspăimântătoare, alți fugiră ca spaimântați de fiori, pentru a nu se lepăda de vechea lor credință și mulți rămaseră conștanți și suferiră o moarte de mucenicie pentru credința lor. Dar cea mai cumplită și înfricoșătoare tortură lovi pe *mama macabeilor*. Înaintea ochilor ei regele Antioh lăsa să se măcelărească, sub torturi infernale, pe cei șapte fii ai acestei nenorocite mame. Inima ei sângerândă nu șovăi însă, ci ea încurajă încă pe fii săi, ca să rămână statornici în credința lor sfântă și a merge mai bine neștrămutați și cu tărie la moarte, decât a părăsi pe adevăratul Dumnezeu. Și când acest rege fioros și crud îi grăi, că vrea să-i cruțe pe cel mai tânăr fiu, ea se împotrivi vorbelor sale și zise copilului ei: „Nu te teme de acest călău, ci fi demn de frații tăi, și primește moartea ca părtaș cu durerile lor, ca să te regăsesc cu frații tăi în mizercordie ce așteptăm!“⁵⁾ Și când și cel din urmă din copiii ei și dase sufletul, și găsi și dânsa moartea pe rugul arzător, ca o adevărată eroină și mucenică a credinței sfinte în Tatăl cel din Ceruri.

*

Din astfel de mame peste a căror viață virtuoasă, viața lor cea sfântă plană, viața devotată lui Dumnezeu cu trup și suflet, pe care au socotit-o fiecare clipă ca aparținând Domnului, cari au privit viața pământească ca o grea datorință, numai ca ani de serviciu, — chemate de a fericii cercul oamenilor, în care au fost puse de Cel de Sus, din astfel de mame plămăditu-s'a în vremurile de mult apuse viața familiară de altă dată, cu faptele vieții lor binecuvântate și neprihănite.

Contemplarea unor astfel de mame sfinte și fără prihană — mame în îngeri prefăcute — ca cele din vremile biblice și o ochire retrospectivă asupra vieții lor, peste care a domnit deapururea spiritul divin, deoarece ele s'au în-

fășurat și încins neîncetat cu credință, ne cuprinde sufletul și inima cu adâncă evlavie și ne înalță și ne purifică, dându-ne acele emoțiuni gingașe, care sunt o revelațiune a divinității în natura omenească.

Dr. Samuil Taubes
Prim-Rabin în Caransebeș.

Legea variațiilor.

C. Rudnean.

O minunată lege care ne arată prefacerile acestei lumi. Ea stăpânește Universul și e lăsată de Creatorul Lumii ca să domine și ființele cele mai apropiate de perfecțiune: *pe oameni*.

E destul ca să privim ființele din jurul nostru și ne vom convinge repede, că totul variază — binele și răul, frumosul și urâtul, păcatul și viciul, sunt forme ale instabilității lumii acesteia finite.

Totul se schimbă, totul se prefacă, după o lege armonică a lui Dumnezeu.

Dumnezeu în nesfârșita Sa bunătate a lăsat ca să se întrevadă puterea variabilității, pentruca din ea să putem să ne ridicăm cu gândul la *invariabilitatea, atotputernicia și bunătatea lui Dumnezeu*.

Și omul cu mintea sa mărginită, crede că poate scăpa, sau poate opri mersul general al acestei vieți? Dar nu! E prea slab, căci ființele umane sunt schimbabile!

Natura creată de Dumnezeu ne oferă exemple mărețe. Ființele multiple se schimbă neconștient, câte transformări nu s'au petrecut și nu se petrec dealungul anilor, câte specii nu se schimbă, din care es noi varietăți?

„Universul dă omului o priveliște frumoasă — firmamentul cu constelațiunile lui, sori, comete, planete, sateliții planetelor, pământul cu cele trei regnuri mari: regnul animal, vegetal și mineral“.

Ce puternică e legea variațiilor! Ce minunată e! Legea variațiilor ne dă o perspectivă mai largă, noi orizonturi ni-se deschid, putem să ne schimbăm în bine...

Legea variațiilor își plimbă pretutindeni puterea ei, acționează neconștient, schimbă și orânduiește mersul firesc al lucrurilor...

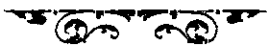
⁵⁾ A doua carte a Macabeilor 7. 29.

Viața culturală trece prin diferite faze, ia uneori drumul ascenziunii, pentruca repede să urmeze o descenziune.

„Geniul are trebuința de a fi stimulat în gândirea sa de existența creaturilor supranaturale, care sunt aproape de om, care-l protejează, îl urmărește, îl urmează, până când el ascultă de glasul conștiinței sale“...

Acest glas al conștiinții îl face ca să pășească pe o nouă cale: calea vieții adevărate, a *mântuirii sufletului omenesc*...

Și mântuirea se naște tot mai mult pe măsură ce înaintăm în domeniul invizibilului; repede ne convingem că există o lume *supranaturală* și o forță ordonatoare care dirijează *legea variațiilor* și „care a creat ordinea din chaos“ introducând astfel „Puterea Creațiunii Universale în domeniul vieții“.

Contribuția învățătorilor la activitatea misionară a bisericii.

De L. Ciobanu, revizorul școlar al județului Timiș-Torontal.

Trebuința mare, a îndeplinirii unei datorii sfinte, ne cere cu stăruință, tot mai multă înțelegere împrumutată și muncă călăuzită de sentimente profund creștinești și de idei religioase, fără de prihană. Biserica noastră strămoșească, în misionarismul său distins și înălțător de suflete, prin credință și iubire evanghelică, are neapărat nevoie de aceste două intenții de mănecare pastorală, de aceste două lucruri mari, a căror necin tire, înseamnă, cel mai greu păcat, atât sub raportul psihic al îndatoririlor capitale creștinești, cât și sub unghiul de viață materială, a ființei noastre etnice. Numai prin înțelegere și prin muncă, se poate ajunge în linia de progres și de îmbunătățiri morale, la ceea ce trebuie să ajungă o viață de creștin, în conducerea ei cuminte și neînvrăjbită

Acest motiv de înfrățire al înțelegerii și al muncii, în conținutul dinamic, al preocupărilor de adâncă convingere creștină, să însuflească până la triumf, apostolatul nostru comun, clădilor de altare, nebiruitei credințe strămoșești.

În ordinea firească a sbuciumului nostru activ, sentimentul social al frăției, este motivul vieții religioase-morale, social-patriotice etc., determinând acea expresie de superioară semnificație creștină, în care *armonizarea* intereselor individuale cu cele colective, constituie sinteza forțelor vii morale, de un altruism impresionant și reformator.

O problemă incomensurabilă prin seriozitatea devotamentului ei evanghelic, ne încearcă astfel dela primul moment, senzibilitatea ființei noastre etnice-actiue, cu o dublă reflecție asupra rolului nostru de îndrumători spirituali, în senzul organic al preceptelor inalterabile din mărturisirea de credință a bisericii noastre strămoșești și tot așa, asupra realității sufletești a masselor, susceptibile de transformări, purcese din rațiunea epocii sau din capriciile ambianței sociale, ca actor psihologic determinat. În partea întâia, o *diversiune aparentă* ne acostează messianismul nostru creștin, întru promovarea intereselor primordiale și de viață consistentă ale instituțiunii divine pe pământ, anume: înglobarea directă a școlii și a rostului ei educativ, în sfera imperativelor specifice de stat; iar în partea doua: valoarea social-morală a împrejurărilor neobișnuite de azi, cu concursul lor vișios, de tendințe negative, sdruncinatoare a temeliiilor crezului moral-creștin, ni-se impun în sarcina operii pozitive ca adâncuri confuze de cereetat. În ambele cazuri, influența bisericii poate covârși, prin caracterul ei divin și revelator, atât realitatea asperităților lăuntrice, cât și banalitatea devierilor necontrolate și de gravă semnificație, din practica moralei zilelor noastre.

Iar pentru toate, împrejurările și vicisitudinile moralei oamenilor, noi să rămânem și să stăruim mai presus de toate, în ființa virtuților active, ajutând mântuirea tuturor.

În această ordine programatică, suntem ținuți să pironim dela început, fondul inițial al obiectivului nostru contraversat, considerând în valoarea ei adevărată, evoluția nevoilor morale ale mulțimei. O intuiție a faptelor, din realitatea sufletească profundă a masselor, ne denunță o sporire însemnată acestor nevoi, dela război încoaci. Viața activă s'a deșteptat și se intensifică cu trebuința materială a fiecărei zi. O viață activă, în lupta ei de realizări conștiente, cere hrană morală. Nizuințele mari și mărunte sunt pasibile de greșeli, în desfășurarea lor în timp și în spațiu. Pătura țărănească, spre care se îndreaptă mai cu dinadins, acțiunea educativă a bisericii și a misionarismului creștin, reclamă înoiri, îmbunătățiri în miersul vieții ei materiale; și așa fataliment se impune preoților și învățătorilor, ca să aibă o înțelegere marită și pentru nevoile morale ale turmei lor cuvântătoare, pentru respectul ființei omenesti în cuprinsul viu al acestor nizuinți și înțelegeri obiective. La popoarele în vădită ascenziune pe teren economic, se constată și o tendință statornică, de majorare a numărului predicatorilor morali. La noi împrejurările postbelice, esplicabile în psihologia lor, au imprimat o notă de letargie în existența pasivă a elementului sătesc conducător. O deplasare interesată a țelurilor originale, pe tărâmurii improprii și incompatibile cu calitatea morală a subiectului activ, a determinat opera samsarilor ordinei sociale, de exploatare a buneicredințe sătești.

Această realitate ne apasă dureros, fiindcă ea constituie un prejudiciu, de penibilă dezorientare marală,

o instreinare întru nimic justificată, ba de rea credință chiar, a temeiului moralei evanghelice, în concepția ei unică și necontroversată.

Gustav le Bon constată într-o lucrare a sa, de psihologie post belică, că o dușmănie fățișă s'a lansat preponderentă, față de tot ce este superioritate, în structura vieții noastre sociale. Preoții și învățătorii nu pot deci reprezenta în activitatea lor, de principii concreșcute, două linii disparate, fiindcă dușmănia de care pomenim ar exploata în beneficiul său ignobil, această slăbiciune a superiorității intelectuale, creind curgere liberă voluptății patimilor inferioare, protivnice așezărilor adânc religioase și ordinii morale peste tot. O iobăgie lugubră a stărilor morale, lipsite de calitate, în aprecierea vieții noastre legate de veșnicul Dumnezeu, ne-ar pârsecuta în grad înalt, anihilând în noi înfățișarea elementară a simțului uman-creștin și ne-ar sfârțica avântul spre idealul virtuților evangheliei mântuitoare.

Iată reclamația zilelor de azi, în tristețea ei plângătoare: iată sorgința de reacțiune a omului modern, în nizuința sa spre perfecțiune.

Omul zilelor pe cari le trăim, trebuie să însemne personificarea energiilor creatoare, pentru a putea înfrunta voluptatea tendințelor negative, curentul disoluțiilor dure-roase. Acest om — cu toate că este necesar a fi supus unor sforțări, cari să-l afecteze împrejurărilor — va trebui să rămâie neschimbat în Christos cel vecinic; o mentalitate constantă și consecventă în conceperea și orânduirea actelor de voință religioasă-morală, întotdeauna aproape de senzul adânc al realității divine în ființa omenească. Christos nu s'a schimbat; ne putem noi oare schimba, fără a ne îndepărta de Christos.

Iată întrebarea uriașă pe seama acelorora, cari nu se îngrozesc la cunoașterea diformităților psihice ale insului de azi; o confluență barbară de conflicte lăuntrice acute, pentru țeluri pierdute în mirajuri de himere.

În fața acestor realități complexe și a imperativelor ei, pentru o influențare în bine, învățătoria română nu se poate posta, în calitatea impasibilului din margine de drum, pe unde se perândă în ritm vertiginos, naufragiași ai sorții și ai moralei greu încercate; patimi și dureri, în înfrigurarea căutării unei frânturi de ajutor. În precumpănirea înaltă a binelui etern, această învățătoria, în pătrunderea conștiinței sale profesionale, pune progresul cultural în funcțiune, pentru a spori progresul moral; nu rămâne indiferentă în fața primejdiei prozelitismului religios, a sectarismului feroce și mercenar.

Învățătorul este un preot, în slujba apărării ființei etnice și a credinței noastre strămoșești.

În senzul tradițiilor cari trebuiesc menținute — fiindcă sunt și tradiții improprii realităților sociale de azi, cari trebuiesc fixate în apanajul justificat al trecutului — și în vederea creerii de tradiții noi, de profund sentiment și în spirit de clădire evanghelică, opera didactică și practica pedagogică a învățătorimei noastre, formează judecăți morale, din examenul faptelor cotidiene (legile

sunt fapte, constată Emile Boutroux, nu principii) com- plectează sentimentul religios-moral, a cărui realitate activă, constituie țaria temeliei statului, în nizuința sa de refacere și de clădire. Statul nu poate avea un inter- res mai mare decât, ca cetățenii, săi să fie în viața lor de intenții și de fapte, concretizarea celor mai alese sen- timente religioase-morale, oameni devotați credinței, în ceea ce reprezintă un ideal, care a fost al moșilor și al strămoșilor, din veac în veac.

Sub auspiciile acestei educațiuni școlare și sociale, se scot idolii din sufletul mulțimii; idolii pentru cari păgânismul a dat jertfă din belșug; idolii, cari se suprapun motivului religios-moral, înconștiența timidă a enoriașului înglobat în structura vie a organismului nostru bisericesc și anume: luxul, desfrăul în vorbe și în fapte, concubinajul, sistemul de unu cu uciderea de prunci și cu o descreștere dezastruasă a natalității.

Personalitatea activă a învățătorului, contribuie efe- tiv la înviorarea bisericii prin școală. (Serviciul divin și participarea școlii la înălțarea fastului său de mângâiere inepuisabilă; procesiuni religioase la locurile sfinte etc.) *Cultul eroilor*, cultivat prin tinerimea școlară — ne-a dat Dumnezeu și acest punct de sprijin în orientarea reli- giosă — morală a ființei noastre naționale — trece prin sfințenia și cuviința de profund cutremur creștin, a cimitire- lor satelor noastre nepătrunse încă de valoarea estetică a religiunii și le presară cu flori; cu flori de dragoste cucernică și dreaptă, cinștiind pomenirea veșnică și scumpă a acelorora, cari se odihnesc sub cruci.

Școala noastră de azi cu intențiile din cari se alimen- tează realitatea dinamică a orgaizmului său social, se îndrumă sistematic spre creații formidabile de ordin su- fletesc și material, în vederea unor mari prefaceri, în ordinea firească și imperativă a evoluției generale. Fac- torul moral este determinant în înlănțuirea organică a totalității sbucimului activ și creator.

Și așa, organismul viu al școlii de azi, este un microcosm plauzibil și evocator, în care tinerimea școlară este pusă în intuiția de serios temeiul al vieții și al faptelor din lumea mare, nu prin intermediul dictoanelor, a exegezei și a arborelui genealogic, ci direct prin practica acelor fapte, de înruire educativă. Este absolut lipsită de substrat al conștiinței, prezumția, că în disecarea organismului vieții individuale și sociale, dezideratele religioase-morale, concise și de adâncă cucerire, ar scăpa sentimentului de datorie al școlii. Din potrivă: știința și credința, cari întru nimic nu se deosebesc, cultivă aceleleaș, raporturi, în preocupările cotidiene ale școlii educative; se înfrățesc în susținerea acelororași îndatori superioare, ale colectivității mari sociale și îndrumă rezolvirea problemelor vitale ale neamului și ale legii din strămoși.

Toate resursele unei spiritualizeri integre sunt date, ca contribuția învățătorimei, la activitatea misionară a bisericii să fie în ființă, nestinsă.

Ca să poată fi susținută însă, această contribuție, ea trebuie lăsată în cursul ei firesc, nestânjenită și nealterată

de nici un capriciu, de nici o veleitate a vremii, care ne ispitește în prezent — exact acum nu este timpul — și împiedecă conlucrarea armonioasă cu slujitorii altarelor sfinte.

Vrând a creia misionarismului bisericii noastre, o mai profundă stabilitate în afirmarea rostului său educativ, ne dăm seama acum la urmă, că ne lipsește *o irizibilă fibră nervoasă* de înaltă senzibilitate în construcția gândirii de toate zilele: nu ne preocupăm de *raporturile cu ambianța socială*, ca să putem ajunge la *o unitate de gândire religioasă-morală*, la *o unitate de sentiment și de voință virtuasă*. Am fi și noi mai sfinți atunci și pilduirea vieții fără de prihană, din faptele noastre ar porni. O adâncire în acest sens a acțiunii noastre educative, ne-ar putea susține astfel tot ce vrem să avem, ca creștini adevărați și ca ostași ai credinței strămoșești. O viață activă ar determina apropierea fără condițiuni, între apostolii satelor serios încercate și nu s'ar mai preocupa nimeni în acest caz, *de raporturile dintre preoți și iuvățători*, ci s'ar ținea seamă mult gândită, *de rostul semnificativ al bisericii și al școlii*, din a căror legătură sinceră beneficează credința și sălășluirea ei, în conștiința populară.

Excursiunea studenților Academiei teologice din Garansebeș.

Din Logoj luăm drumul spre Iia. Tot timpul drumului parcurs din Logoj, căutăm fiecare să ne familiarizăm — fiind noapte — cu băncile vagonului ce aveau să ne servească de aci înainte drept paturi în timpul călătoriei. Bineînțeles că familiarizarea a mers greu, ba greu de tot. Ne învărtiam când pe o parte când pe alta. Și e explicabil. Nu ușor puteam uita patul moale și să ne obișnuim cu băncile vagonului. Dar se obișnuiește omul cu alte greutăți în viață, dar noi cu băncile!

Insfârșit, spre revărsatul zorilor ne trezim sosiți în *Simeria*, apoi ne apropiem tot mai mult de *Vințul de jos*, de unde aveam să ne îndreptăm spre Sibiu.

Orăștie !!

Orașul nu se putea vedea căci e departe de gară, dar numele lui, fără să voiesc, îmi invocă pe cel al lui Aurel Vlaicu, marele și regretatul nostru aviator, care atunci, când ne așteptam mai puțin, ne-a părăsit pe accia cari aveam a ne mândri cu numele lui, ne-a părăsit ducând în mormântul întunecos și lugubru, invenția lui ingenioasă neisprăvită decât de jumătate, invenție ce a subjugat puterea misterioasă a văzduhului infinit.

Continuându-ne drumul sosim în gara *Șibot*.

Alături de gară văd statua lui Pavel Chinezu, care îmi invocă — abia scăpat de vedenia lui Vlaicu — pe eroul îndepărtat al timpurilor de grele încercări pentru neamul românesc. Numele lui va rămâne neperitor în cartea de aur a neamului nostru. El a fost acel care ca șpan de Timișoara, sub Mateiu Corvin, alături de Mateiu și Ștefan de Mutnic, bani de Severin, Iacob Macicaș (Măciucaș) de Jdioara, a purtat lupte eroice în contra Turcilor pentru apărarea gliei strămoșești de năvălirile barbare.

În drumul său, trenul în monotonia uruitului roatelor sale, monotonie variată din când în când prin anunțul călăuzei, la oprirea în vre-o nouă gară, ne duce spre *Vinț*, în care ne vedem în fine sosiți și de unde aveam să ne îndreptăm spre Sibiu, primul loc de staționare în mersul nostru.

Se făcu ziuă deabinelea. Timpul deși noros și aierul încă umed, în urma ploaiei din timpul nopții, ne înviează totuși la ieșirea din vagon și coborârea pe peronul gării.

Vințul de jos! Casele sunt răzlete și o particularitate a lor este culoarea de albastru închis, în care sunt văruite.

După *Vinț*, nu peste mult, de după un nor apare biruitor soarele, ce îmbrățișă totul cu razele sale dătătoare de viață. Dar totul a fost pentru un moment, căci un alt nor ni-l răpi. De aci înainte drumul începe a fi foarte plăcut. Intrașem deja în regiunea dealurilor, cari se întesiau, ridicându-se tot mai mult. Trecem peste un pod Sebeșul, afluent al Mureșului și înaintăm în regiuni tot mai muntoase, ce oferă priveliști tot mai plăcute. Trenul gătia din greu urcând la deal. Soarele se lupta cu norii. Din când în când ne învălue cu razele sale, ca apoi iar să dispară sub norii mari și negrii ce alergau vertiginos prin văzduh alungându-se unul pe altul...

Trecem prin *Sebeșul-Săsesc*, apoi printre dealuri acoperite de vii bine îngrijite de Sașii și Românii harnici de aci, prin gara unui sat cu numele *Câlnic* ce ne amintește tuturor de Câlnicul nostru bănățean de lângă *Recița*, prin gara *Apoldrul-Mare*, un frumos sat săsesc, ca apoi să vedem că într'adevăr ne găsim în regiuni muntoase. Gâfâind, făcând multe ocoluri, trecând prin tuneluri, peste viaducte, trenul urcă din greu abia înaintând. Regiunile sunt tot mai pitorești. Soarele învinse norii și urca maiestros pe bolta de azur a cerului.

După o mică întrerupere a regiunilor muntoase, nu peste mult trenul oprește în gara Sibiului, voios de biruința lui ce o avu asupra dealurilor ce le-a traversat.

I. Crețtu st. teolog.

(Va urma).

Pelerinaj la „Peatra scrisă“.

Și în anul acesta s'a făcut obicinuitul pelerinaj la „Peatra scrisă“.

Sâmbătă în 9 I. c. după ce s'a săvârșit în Catedrală vecernia împreună cu rugăciunea, pentru ceice călătorește, s'a format procesiunea religioasă, din credincioși orășeni și dimprejur, tînari și bătrâni, dornici de mângăere sufletească.

Dela marginea Caransebeșului-nou, profesorii și studenții dela Acad. teologică s'au reîntors, iar Litia a pornit pe jos sub conducerea diaconului episcopesc Teodor Roșca.

Credință tare au dovedit toți aceia, cari s'au hotărît la această escurziune religioasă, înfruntând dogoreala căldurii, iar alții și slăbiciunea bătrânețelor.

Seara după o călătorie lungă de șase oare am sosit în Slatina-mică. Aici am fost întâmpinați de Litia locală în frunte cu părintele S. Șandru, care ne-a binevenat cu salutarea creștinească. A impus mult ținuta credincioșilor de acolo — deși era Sâmbătă — toți în haină de sărbătoare au alergat să întâmpine „Litia dela Caransebeș“.

Duminecă dimineața s'a format înaintea bisericii de acolo o Litie impozantă în frunte cu preoții: S. Șandru, V. Suru și diaconul T. Roșca. La locul destinat am fost întâmpinați de celelalte Litii, sosite. O mare de oameni mișuna pe lângă icoana din cleanț (stâncă) care reprezintă „Sfânta Trăime“.

Este ceva misterios și neexplicabilă originea acestui tablou la vre-o câțiva metri înălțime, unde și comunicația fete aproape imposibilă.

La poalele dealului s'a oficiat sfințirea apei mici și s'făcută liturgie — campestră — de: P. On. Domn protopresbiter A. Ghidiu cu asistența preoților din jur și a diaconului T. Roșca. Responsorile le-a dat corul mixt din comuna Armeniș — a cărui început este lăudabil — sub conducerea însuflețită a lui N. Jula plut. major în penziune și funcționar la firma „Mundus“.

După terminarea sfintei Liturgii, Litiile s'au reîntors, mulțumit fiecare de puterea tainică și făcătoare de minuni ce a câștigat-o la acest loc sfânt.

ȘTIRI

Locale.

P. S. Sa Arhiepiscopul nostru Filaret Musta a călătorit Duminecă în 10 Iunie a. c. la București pentru a lua parte la ședințele Sfântului Sinod.

*

Se atrage atențiunea On. preoților din Eparhie, că începând cu ziua de 15 Iunie până la 1 Sept. a. c. orele oficioase în birourile diecezane sunt dela 7 a. m. — 1 p. m.

*

La Dumineca „Tuturor Sfinților“. s'a făcut procesiune religioasă la „Peatra scrisă“.

Convenire colegială. Colegii cari au terminat clasa IV. a școlii civile din Caransebeș în anul 1903, acum 25 de ani, sunt rugați să ia parte la convenirea colegială, care se va ține în 8 Iulie a. c. în Caransebeș. Scrisorile de adeziune să se trimită la adresa: Pavel Jumanca învățător Caransebeș.

Dare de seamă. Cu ocaziunea pelegrinajului făcut la „Peatra-scrisă“ în Dumineca Tuturor sfinților, adică în 10 Iunie a. c. s'a încasat — pentru zidindă capelă — suma de 6000 Lei, adică șasă mii Lei. Această sumă s'a depus spre fructificare la Banca Poporală din Caransebeș cu Libelul Nr. 4 care se păstrează la Venerabilul Consiliu eparhial.

Armeniș, la 14 Iunie 1928.

Ilie Pepa paroh.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 1292/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Banatului s. p. a. din Caransebeș contra urmăritului Mihai Mihai a (lui Antonie domiciliat în Marga). La cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144. 146. 147 din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Marga din circumscripția Judecătoria mixte Caransebeș No. c. f. 697 No. top. 235 Șipot mic cl. I. fânați 1300 stp. prețul de strigare 11.000 lei;

1/2 parte din imobilul cuprins în c. f. No. 1116 a comunei Marga sub No. top. 796/2 Cârșia cl. II. fânați 633 stp. prețul de strigare 2500 lei;

No. top. 658 Babin cl. II. fânați 1528 stp. prețul de strigate 6.000 lei;

No. stp. 88 Grădină cl. II. fânați 78 stp. prețul de strigare 1.000 lei;

No. top. 87 Grădină cl. II. fânați 1 jugh. 200 stp prețul de strigare 9.000 lei; în fine 6/18 parte din imobilul cuprins în c. f. No. 237. 1/2 a comunei Marga sub No. top. 3 la vamă cl. III. arătură 400 stp. prețul de strigare 490 lei;

No. top. 233 Dorfslage grădină 225 stp. prețul de strigare 250 lei;

Fără No. top. Cârșia cl. II. fânați 477 stp. prețul de strigare 500 lei;

No. top. 427, 1/2 Rachitele cl. I. fânați 300 stp. prețul de strigare 300 lei;

No. top. 524 Cârșia cl. I. arătură 650 stp. prețul de strigare 2.500 lei;

Pentru încasarea creanței de 8.300 lei, capital, interese de 12% de la 15 Septembrie 1927, spese de

proces și de executare de 907 lei, fixate până acum, spese de 755 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de **11 August 1928 ora 11** la casa comunală a comunei Marga.

În baza § 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării § 26 XLI. 1908.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație § 147. 150. 170. legea LX din 1881, § 21 XLI 1908.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 11 Mai 1928.

I. Virágh m. p. jud. șef.

BCU pentru conformitate.

I. Vasilevici.

p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția cf.

No. 1290/1928 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În urma cererii de executare făcută de urmăritoarea Banca Banatului s. p. a. în Caransebeș contra urmăriților Martin Novac și Persida Novac.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Marga circumscripția judecătoreiei ocolului Caransebeș cuprinse în cf. a comunei Marga Nr. protocolului c. f. 81 și anume 1/4 parte a imobilelor casă Nr. 40 cu plaț de 128 stj. cu prețul de strigare 10.000 lei; 1/4 parte gin No. top. 431.

Lunca Mare de 500 stj. cu 750 lei; 1/4 parte din No. top. 114 Șipot mare de 1040 stj. cu prețul 2.500 lei; 1/4 parte din No. top. 201 Dealul Popi de 1.520 stj. cu prețul de 3.000 lei; 1/4 parte din No. top. 253 Dorfsilage de 220 stp. cu prețul de strigare 375 lei; 1/4 parte din No. top. 194 Dealu Popi 640 stj. cu prețul de strigare 1.125 lei; 1/4 parte din Dealu Muntenilor de 450 stj; lei; 875 pentru încasarea creanței de 102.500 Lei — bani, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ținea în ziua de **11 luna August anul 1928 ora 9 a. m. la casa comunală a comunei Marga.**

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881, § 21 legea LX 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare, — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit, (§ 25 XLI 1908).

Data în Caransebeș la 9 luna Mai anul 1928.

Virágh m. p.
jud. de ocol.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 650,651,652 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărei de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoreiei mixte din Lugoj de sub Nr. 8262,1457,7768/1926 efectuându-se execuțiunea la 30 August 1927 în favorul urmăriților Banca Poporală Lugojană s. a. Fabrica Lugojana de calapoade de lemn „Marginea” s. a. din Lugoj reprez. prin avocatul Dr. Ferdinand Frankl, domiciliat în Lugoj pentru suma de 5542+3274+2787 Lei bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 16.000 Lei — bani și anume: 1. una casă de fier, 2. una masă de scris, 3. trei pultuti și 4. două stelaje se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoreiei mixte din Caransebeș de sub No. 58.321/1927 G. pentru încasarea pretensiunilor de 5542+3294+2787 Lei — bani capital cu 12% și interese din 26/1926, I./II. 1927, 24/IV. 1927 și spesele de 5158 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 27 Iunie 1928 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritei** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrate și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Iunie 1928.

Portărei **M. Guran.**

Corpul Potăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 548 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziunii judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 219/1925 efectuându-se execuțiunea la 17 August 1927 în favorul următoarei Banca de Credit din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de Lei 5000 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 58.000 Lei — bani și anume: 1. una pendulă mare, 2. un aparat Radiofonie 3. un credenț mare, 4. doi cai unu alb și unu roșu de 10 ani, 5. cinci vagoane de cherestea se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 5186/1927 G. pentru încasarea pretenziunilor de 5000 Lei — bani se fixează termenul de licitație **pe ziua de 28 Iunie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Cireșa la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat

și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Iunie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Cel mai bun și cel mai ieftin
ciment este

CIMENTUL-PORTLAND

DIN
TURDA

In Caransebeș numai la următoarele
locuri se capătă:

Strada Lugoșului: **URMAȘII T. FINZ**
Piața Unirii: **FRAȚII POLLAK**
Strada Ardealului: **Văd. A. POLLAK**
Strada Orșovei: **LEOPOLD KOHN**

Proprietatea **Consiliului** eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Dobosan” în Băile Erculane